

جنگ روانه در اسلام

۱. سحر بودن

مشرکان برای بازداشت مردم از روی آوردن به کتاب خدا، آیات قرآن راسخر می‌نامیدند.^۱

۲. افسانه دانستن قرآن

یکی دیگر از شیوه‌های جنگ روانی جبهه کفر در مبارزه با جبهه حق، افسانه دانستن قرآن است.^۲

دیگر شیوه‌های جنگ روانی دشمنان اسلام عبارتند از: سخن بشر دانستن قرآن، طرح جایگزینی برای قرآن، تلاش برای انزوای پیامبر (ص)، استهزای ایشان (ص)، آزار و اذیت پیامبر (ص)، تهدید کردن یاران رسول خدا (ص) ایجاد محیط رعب و وحشت، فحاشی و هتك حرمت، تطمیع پیامبر (ص)، محاصره و تحریم اقتصادی و اجتماعی.

در مقابل، پیامبر گرامی (ص) نیز به بهره‌گیری از آزار و شیوه‌های جنگ روانی با هدف هدایت انسان‌ها به سوی سعادت پرداخت که به چند مورد اشاره می‌شود: استفاده از صدای دلنشیں و صوت زیبای قرآن، به کار بردن اخلاق نیکو در برابر نامهربانی‌های مشرکان و کفار، بشارتهای قرآنی برای مؤمنان و زندگی سعادتمند آخرت، تحریک و تشجیح مؤمنان، ظاهر بر قدرت سپاه اسلام به وسیله آتش روشن کردن در فتح مکه، تقویت روحیه مؤمنان با سخنرانی، تضعیف روحیه دشمنان، دعوت به مبارله، پست خواندن اقدامات دشمنان، کوچک شمردن بت‌ها، تحقیر دشمنان، پیش‌گویی‌های قرآن و عده عذاب برای دشمن، رجز خوانی در جنگ، استفاده از اشعار حماسی، به کارگیری پرچم، تشکیل یگان‌های نظامی، رنگ کردن ریش مؤمنان، فریب دشمن، اختلاف اندختن در صفات دشمنان، فرستادن نامه به سران قبیله‌ها و کشورها، اعزام مبلغ و قاری و

اشاره

با ظهور اسلام در مکه که مرکز جاهلیت عرب محسوب می‌شد، تقابلی نور تاریخ شکل گرفت. تازمانی که دعوت پیامبر (ص) علنی انجام نگرفته بود، جبهه کفر و شرک چندان توجهی به برنامه‌های ایشان نداشتند؛ ولی پس از دعوت آشکار، جنگ روانی نظام زر و زور نیز آغاز شد. جبهه شرک و کفر از همه ابزارها و شیوه‌های ممکن استفاده کرد تا شاید بنواد مانع پیشرفت اسلام شود. در این نوشتا، به اختصار برخی از شیوه‌های جنگ روانی در صدر اسلام را بیان می‌کنیم.

این ار و شیوه های جنگ روانی

انسان‌ها همواره برای بیان اندیشه‌های خود و انتقال آن به دیگران از ابزار و شیوه‌هایی گوناگون بهره می‌گیرند که براساس اوضاع و احوال تاریخی، جغرافیایی، فرهنگی و ... متغیر است. روزگاری روش کردن آتش و دود مفهومی ویژه داشت و زمانی صدای طبل و پس از آن تقاضی، نشانه‌ها و ... همچنین از شیوه‌های مختلفی برای رسیدن به اهداف استفاده می‌شد که به طور مختصه بر بخشی از آن‌ها اشاره می‌شود.

۱. فریب: ارایه وارونه واقعیت برای دستیابی به برخی برتری هاست. یکی از راههای تأثیرگذاری بر مخاطبان، دادن اطلاعات دروغین و جهت دار است که اغلب با ارایه و نمایش گزیده های از واقعیت تحقق می یابد. «سن تزو» فریب را مانند غافلگیری از جمله اصول جنگ دانست.^۳

۲. **مبالغه:** این است که دشمن ضعفی را در طرف مقابل خود بیابد و در صدد بزرگ نمایی آن برآید.

۳. **تخيير:** مجریان جنگ روانی با هدف قرار دادن احساس و عاطفه مخاطبان خود، شور و احساس حاکم بر رفتار آن‌ها را به تدریج کمرنگ و زایل می‌کنند. استکبار جهانی با گسترش فساد و بی‌پند و باری به ویژه میان جوانان در صدد از بین بردن هویت قشر کارآمد و فعل در کشورهای اسلامی است تا ضمن کم رنگ کردن باورهای دن و ارزش‌های ملی، فرهنگ، خود را احراج کنند.

نوشتهای

- خاص از طریق رسانه‌ها، به تحریک احساسات می‌پردازند.

۵. **تشجیع**: کارشناسان جنگ روانی باید شور و شوق تلاش و حرکت به سوی هدف مطلوب را در مخاطبان برانگیزنند و عواطف، احساسات و رفتار آنان را تقویت کنند.

۶. **تحریف واقعیت‌ها**: حقایق و جملات به گونه‌ای توجیه و تفسیر شود که برخلاف معنای واقعی باشد.

۷. **ایجاد تفرقه**: رسانه‌ها و مجریان جنگ روانی با کاربرد برخی شیوه‌های مانند دروغ، مبالغه و تحریف باعث بروز تفرقه و نفاق در میان گروه‌های مخاطب خود می‌شوند و بدین وسیله زمینه را برای ایجاد اوضاع بحرانی فراهم می‌کنند.

۸. **دیگر شیوه‌های جنگ روانی** که رسانه‌ها از آن برای اهداف خود بجهت دهنی و ممانعت خبری، تهدید، برانگیختن تخیل، تسری دادن، استهزاء، دروغ، شایعه و ... است.